

kunde tænke mig, at den højtærede Finansminister, der for Resten ikke er nogen mindre Ven, eller, lad mig hellere sige, som er en lige saa varm Ven af en stor Reservefond som jeg, til min Beklagelse vilde sige: Det er meget godt, men vi har i August vedtaget en Lov, som bemyndiger Finansministeren til at inddrage Reservefondens Midler under Kassebeholdningen. Nu vil jeg haabe, at den højtærede Finansminister vil forstaa denne Lov saaledes, at den kun gjaldt de Midler, der den Gang var i Reservefonden, og at Loven ikke rækker længere ud, saaledes at man siger: Bordet fanger! Alt, hvad der nu for Fremtiden kommer, indtil Loven ophæves — den kan jo ophæves ved kgl. Resolution —, kan vi tage. Hvis det er Tilfældet, hvis den højtærede Finansminister opfatter Forholdet saaledes, som jeg nu har sagt, saa beklager jeg det, for saa er det ikke blevet saa godt, som det gerne skulde være.

Paa § 23 savner jeg en Udgiftspost til Forrentning af det store Laan, som Rigsdagen vedtog i afvigte Efteraar, og paa § 26 savner jeg Afdrag af samme Laan. Renterne skal jo betales til 1. Maj og 1. November. Der vil altsaa i det Finansaar, for hvilket vi nu lovgiver, blive to Renteudbetalinger, og da Afdragene første Gang skal præsteres 1. November 1915, vil der altsaa ogsaa der blive Tale om en Udgift, som ikke findes opført paa Finansloven. Jeg kunde tænke mig, at den højtærede Finansminister sagde: Det kommer nok. Der er ingen Tvivl om, at Pengene skal falde, men da Beløbene nok maa kunne beregnes, havde det rigtignok forekommet mig mere korrekt at tage dem paa Finansloven end senere paa Tillægsbevillingsloven. Det er Udgifter, der er fastslaaede ved særlig Lov.

Til Slutning skal jeg endnu blot udtale min Glæde over en lille Bevilling til min Fødeby, nemlig en 1ste Bevilling paa 112,000 Kr., til Restaurering af det gamle St. Knuds Kloster i Odense. Det glæder mig, at man dog ser saaledes paa Forholdene, at man mener, man kan tillade sig noget saadant. Jeg var med til at rejse den Sag som Medlem af Odense Byraad for 20 Aar siden. Det er altsaa ikke nogen hel ny Sag. Det glæder mig, at den nu er naaet saa langt, at den kan realiseres i de kommende Aar. Det vil sikkert ikke alene blive til Glæde for Byen, men for hele Landet, idet det er en Seværdighed af Rang, et af vore smukkeste historiske Mindesmærker, der herved bliver bevaret.

Harald Jensen: Til selve Finanslovsforslaget har jeg kun at sige, at jeg anbefaler

det til Vedtagelse. Som Helhed er dette Finanslovsforslag et saa godt Budget, som det kunde være under de vanskelige Forhold, vi lever under for Tiden, og vist nok bedre, end mange af os havde ventet. Enkelthederne i Finanslovsforslaget plejer vi jo ikke at drøfte her i Landstinget, medmindre der er ganske særlig Anledning dertil, og de blev for øvrigt ogsaa meget omhyggeligt drøftet i Folketinget. Det har ogsaa vist sig, at Ordførerne for Højre og Venstre her i Dag ganske vist er kommet ind paa Enkeltheder, men har resigneret, ikke agter at føre disse Enkeltheder videre, netop paa Grund af de særlige Forhold, vi lever under. Til Finanslovsforslaget som saadant har jeg altsaa ikke noget at sige, jeg kan kun at anbefale det til Vedtagelse. Men jeg vil benytte Lejligheden til at bringe Regeringen en Tak for dens faste og taktfulde Stilling baade udad til, mod Udlandet, og indad til og udtale det Ønske og Haab, at det fremdeles maa lykkes den at føre vort lille Samfund frelst gennem de Farer, der truer det. Dertil vil jeg gerne tilsige Regeringen mit Partis virksomme Støtte.

Jørgen Berthelsen: Jeg vil gerne bringe den højtærede Minister en Tak for den lille Bevilling paa § 15 under Nr. 19, hvorefter der ydes et Tilskud paa 750 Kr. til Foreningen af Funktionærer af danske Statsbaner og Foreningen af Kontorpersonalet ved danske Privatbaner til Afholdelse af Kursus for Privatbanernes Funktionærer. Jeg tror, at den Virksomhed, der i saa Henseende er udfoldet af disse Organisationer, og de Udgifter, der har været forbundne med at faa den Sag fremmet, som den er, fortjener Støtte ikke alene hos Privatbanerne, som har støttet den hidtil, men ogsaa hos Staten, og jeg betragter egentlig nærmest det lille Tilskud paa 750 Kr. som en Anerkendelse fra Statens Side. Der staar imidlertid ikke noget om, hvordan den højtærede Minister har tænkt sig Tilskuddet fordelt, men jeg gaar ud fra, at han vil fordele det ligeligt mellem de to Foreninger, der, selv om de ikke altid har arbejdet godt sammen, dog vistnok nu gør det. Jeg vil i alt Fald gerne anbefale, at Tilskuddet fordeles ligeligt.

Jeg vil dernæst gøre nogle faa Bemærkninger om en Sag, som jeg ogsaa omtalte ved Finanslovbehandlingen i Fjor. Det er Statens Stilling til de Privatbaner, som er anlagte eller er under Anlæg i Henhold til Lov Nr. 156 af 27. Maj 1908. Vi kom ganske vist ind paa en lille foreløbig Debat om den Sag ved Behandlingen af